

[Pelle Voigt]

dag i dette forslag, hvilket måske kan have den logiske sammenhæng, at forslaget slet ikke er fremsat, men at vi diskuterer et andet forslag, en art fantomforslag, som vi meget gerne ville høre noget mere om, men som jeg egentlig ikke synes det er anstændigt at behandle på det grundlag. Det bør være sådan, når en minister fremsætter et forslag i Folketinget, at man så kan have en vis, rimelig formodning om, at det er alvorligt ment, og at det kan behandles seriøst, og at det ikke i virkeligheden er et helt andet forslag med en skjult dagsorden, vi behandler.

Det synes jeg burde være et elementært krav fra enhver parlamentariker i Folketinget uanset partifarve og uanset sympatier for regeringen, og jeg synes, at regeringspartiernes ordførere ville gøre ministeren en vældig tjeneste, hvis de forklarede, at tiden altså er til at trække det her forslag tilbage og komme frem med det, som regeringen måtte mene – hvad det så end er.

(Kort bemærkning).

Svend Andersen (S):

Når der er tvivl om forståelsen af, hvad der er De Konservatives boligpolitik, så er det jo netop fru Lizzie Lichtenberg selv, der skaber tvivlen. Når man siger, at man vil have en boligpolitik på et socialt retfærdigt grundlag, så vil jeg godt spørge: Hvad forstår De Konservative ved »et socialt retfærdigt grundlag«? Er det forslag, der her er til behandling, i overensstemmelse med De Konservatives opfattelse af et socialt retfærdigt grundlag?

Mejdahl (V):

Debatten i dag har unægtelig udviklet sig på en lidt anden måde, end jeg havde forudset. Det er vel sådan ved førstebehandlinger, at da tilkendegiver man partiernes principielle synspunkter på det lovforslag, der nu er til behandling, i højere grad end man snakker procedurer. Men vi er havnet i det sidste.

Vi kan lige så godt indstille os på, at vi ikke har råd til det hele. Derfor er vi også nødt til at kigge på nogle af de udgifter, vi har på boligområdet. I den boliganalyse, som vi fik i sommeren 1989, stod der jo, at boligudgifterne totalt set, når vi lægger det hele sammen, koster det offentlige 10½ mia. kr., og hvis vi kigger 10 år frem, så er disse 10½ mia. kr. blevet til 15 mia. kr. i faste priser, hvis vi ikke foretager os noget.

Det var bl.a. årsagen til, at boligministeren i forbindelse med finansloven havde nogle forslag, som skulle vedtages, og som blev vedtaget, og det er også årsagen til, at boligministeren nu fremsætter et lovforslag om at ændre huslejebegrebet.

Vi er nødt til at foretage en opbremsning på boligstøtteområdet. Derfor synes vi i Venstre, at det er fornuftigt at kigge på huslejebegrebet. Det er nødvendigt, og vi mener også, det er rigtigt, for der indgår nogle udgifter i huslejen, som der så gives støtte til gennem boligydelse og boligsikring, udgifter, som f.eks. parcelhusejerne selv må afholde ved senere renter og afdrag på huset. Derfor synes jeg, det er rimeligt, at vi kigger på dette huslejebegreb.

I lovforslag nr. L 171 er der fem elementer, som foreslås taget ud af huslejebegrebet. Det drejer sig om udgifter til vand, vandafledningsafgift, kloakbidrag, renovation og etablering og drift af fællesantenneanlæg og eventuelle udgifter til programforsyning.

Der er flere ting i huslejen, der godt kunne sættes spørgsmålstegn ved, men dette er, hvad der i første omgang fokuseres på, og det kan der findes gode argumenter for at pille ud af huslejen.

For at det ikke skal virke for drastisk i økonomisk henseende, bliver der en overgangsordning. Lovforslaget opererer med en overgangsordning over en 3-årig periode, og det er ganske nyttigt, at man fordeler udgifterne på en sådan måde. Det er magtpåliggende for Venstre, at vi får det provenu ind, som er indeholdt i den finanslov, som vi har vedtaget, og derfor er det også væsentligt, at vi får disse ting sat på skinner.

Der er på det sidste kommet nogle indsigelser imod teknikken. Det lader til, at det er besværligt at overholde de tidsfrister, som er stipuleret i lovforslaget.

Der er kommet indsigelser fra Kommunernes Landsforening og fra grundejerforeningerne. Der står ikke i de indsigelser, at det er umuligt, men at det er besværligt.

Men jeg synes, det er forkert, at boligministeren i dag skal skoses for, at hun lægger øre til disse indsigelser, tager opfordringen fra fru Lizzie Lichtenberg op og giver tilsagn om, at hun vil overveje mulighederne for at stille et ændringsforslag gående ud på, at vi rykker ikrafttrædelsestidspunktet, så vi får disse ting analyseret nøjere.